

IONEL MOHÎRȚĂ

Secretul tinereții eterne

ECHILIBRUL VÂRSTEI BIOELECTRICE

(Ediția a II-a, revizuită și adăugită)

EDITURA HERALD
București

*Copiilor mei Laura și Decebal,
care mi-au adus mari bucurii de-a lungul vremii*

*Împărtășește-ți înțelepciunea.
Este o cale de a dobândi nemurirea.*

Dalai Lama

CUPRINS

Introducere	11
1. Câteva observații despre nemurirea fizică	19
2. Longevitatea la români	38
3. Teorii asupra îmbătrânirii	45
4. Vârsta bioelectrică și corpul bioelectric	57
5. Ce este Qi-ul?	76
6. Complexele biofonice parazitare	85
7. Niveluri ale bolii și vindecării la goswami	103
8. Regenerarea corpului fizic	108
8.1. Șapte ani pentru regenerarea completă	109
8.2. Cura cu apă	114
8.3. Alimentația bioelectrică	120
8.7. Ritualuri tibetane de reîntinerire	157
8.8. Purificarea sângelui cu ajutorul luminii	165
9. Reorganizarea corpului vital	168
9.1. Hatha Yoga	171
9.2. Respirația, liantul dintre corp și spirit	172
9.3. Tehnicile Taiji	193
10. Reorganizarea corpului mental	207
10.1. Tehnici de concentrare	209
10.2. Curățirea minții prin meditație	217
11. Limpezirea corpului supramental	241
11.1. Experiențele Flow	241
11.2. Respirația Pneuma (Spiritului)	246
12. Conștientizarea corpului fericirii	252
12.1. Controlul viselor	252

13. Longevitatea și nemurirea în taoism	257
13.1. Cele trei comori, meridianele și câmpurile de elixir	258
13.2. Alchimia spirituală taoistă	279
13.3. Alchimia internă pentru bărbați și femei	304
13.4. Sexualitatea taoistă	307
Concluzii	317
Bibliografie	329

INTRODUCERE

Întotdeauna am crezut că dacă se poate îmbunătăți sănătatea fizică și mintală poți trăi o viață foarte lungă și plină de vitalitate pentru a te dedica descoperirii sensului ascuns al existenței umane.

Acum doisprezece ani, la câțva timp după ce îmi terminasem instruirea în psihologia academică (inclusiv în cea transpersonală) cu maestrul meu Ion Mânzat, am început călătoria spre centrul ființei mele, atunci când am hotărât să trec de la teorie la practică printr-un program de purificare atât a corpului, cât și a sufletului. Am început cu o metodă numită cura cu apă, din artele marțiale *Wushu*, pe care o țin zilnic și în prezent, iar pe plan spiritual, cu metode de terapie transpersonală, începând din 2003, atunci când am făcut prima *respirație holotropică* cu Dr. Manuel Garcia Barroso, psihiatru și psihanalist. Din 2006, am fost inițiat în *respirația pneuma* de către fondatorul metodei, psihoterapeutul peruan Juan Ruiz Naupari și de atunci am efectuat mai bine de douăzeci de călătorii în realitatea profundă. Cam tot în acea perioadă am reușit să văd aura și prana din mediul înconjurător cu ochiul liber, exersând după metoda fizicianului australian Tom Chalko și să practic tehnicile de extracorporalizare din domeniul *proiectologiei* concepută de Dr. Valdo Vieira.

Am simțit cum mă inundă căldura reîntineririi în fața scara-beului din Templul de la Karnak (Egipt, 2007), am perceput calmitatea Efesului (1996) și am avut o senzație mistică atunci când, în 1993, am cercetat culoarele subterane ale templului lui Apolo din Delfi și am reușit să stau pe jilțul bătrânei Pitia (Oracolul

din Delfi) prevăzut cu o gaură prin care preoteasa inhala infuzia din foi de dafin pentru a intra în starea de conștiență extinsă și a prezice viitorul. Am trăit, de asemenea, vârtejul înălțimilor în mănăstirile de la Meteora, cu scările și frânghiile lor. Am simțit energia puternică a Complexului Stonehenge, cu mâinile la nivelul pământului. De asemenea, am „intrat” în pacea Sarmisegetuzei Regia și în transcendența Sfinxului din Bucegi. Am simțit „sufocarea” din cauza energiei „grele” atunci când m-am aflat lângă mormântul lui Napoleon din subsolul Muzeului de Istorie Contemporană din Paris, dându-mi seama că energia complexelor biofotonice se păstrează peste timp. Toate aceste stări m-au făcut să cristalizez o concluzie referitoare la influențele trecutului asupra vârstei bioelectrice.

Am luat cunoștință de metoda visului lucid în 2007, călăuzit de profesorul francez Marc-Alain Descamps și am început să-mi decongelez complexele vieților anterioare și să scap de spiritele atașate cu ajutorul profesorului englez Roger Woolger și mai apoi al psihologului englez Mark Wentworth, prin metoda Deep Memory Process (Procesul memoriei adânci). Am căpătat astfel informații care îmi erau necesare pentru a înțelege procesul întineririi.

Din 2009, am devenit vegan și de aproape doi ani m-am lăsat de fumat, după mai bine de 40 de ani de fumat, începând totodată să practic respirația *Pranayama* și metode de dezvoltare a simțurilor.

Am început să-mi măsoar corpul bioelectric și biofotonic din anul 2006, cu ajutorul aparatului Camera GDV, construit de profesorul rus Konstantin Korotkov, și am fost bucuros să constat că atât corpul fizic, cât și corpul psihoemoțional și-au îmbunătățit constant valorile. La începutul fiecărei practici am avut însă o inflamare atât fizică, cât și psihoemoțională, ceea ce confirmă dic-

tonul din medicină: „Nu există vindecare fără inflamație”. Vorba regretatului meu prieten Roger Woolger: „Vindecarea traumelor din viațile anterioare se aseamănă cu o vizită la dentist pentru extracția unui dinte. Te doare când ți-l scoți, dar mai apoi ești complet vindecat.”

Am ajuns astăzi, calculând scorul chestionarului lui John Thomas, la vârsta bioelectrică de 30 de ani, având vârsta calendaristică de 52. Prin experiențe flow, meditație cel puțin o dată la două zile și, mai nou, prin aplicarea tehnicilor *prananadi* și *alchimia secretă taoistă*, am ajuns să înțeleg necesitatea recuperării și sinergizării energiei sufletești prin călătoria către centrul ființei, acolo unde există numai fericire și pace interioară.

În cartea lui Swami Muktananda, *Kundalini: The Secret of Life*, există o povestire care ne dă de gândit și ne arată cumva calea de urmat pentru o viață lungă și fericită. Povestea spune că înainte de crearea lumii nu exista decât Dumnezeu. După o vreme, Dumnezeu s-a plictisit să fie singur și a vrut pe cineva cu care să se joace. Așa că Dumnezeu a creat lumea din El însuși și a făurit zei mai mici, care să-l ajute la cârmuirea Universului. Însă ființele create de Dumnezeu își cunoșteau originea lor divină și știau cum să se contopească iarăși cu izvorul existenței lor. În scurt timp, ele și-au pierdut interesul față de lume și s-au înghesuit toate înapoi în Rai, la Dumnezeu. Jocul lui Dumnezeu a fost stricat, iar Dumnezeu a început iarăși să se plictisească.

El a convocat adunarea celorlalți zei și le-a cerut ajutorul. Unul dintre ei i-a sugerat:

– Ce-ar fi să-i azvârli pe toți din Rai și să ascunzi cheia? Și apoi să așterni vălurile uitării, astfel ca aceste ființe să nu-și aducă aminte prea ușor de unde au venit.

Dumnezeu a socotit că e o idee minunată.

– Dar unde să ascundem cheia raiului?

– În cele mai mari adâncimi ale Oceanului Pacific, a sugerat un zeu.

– Ce ziceți de vârful Munților Himalaya? a spus un altul.

– Nu, nu. Pune-o mai bine pe Lună. Este atât de departe, că nimeni nu va ajunge vreodată la ea.

Dumnezeu s-a așezat să mediteze pentru a vedea viitorul. Părea descurajat și a zis:

– Niciunul dintre sfaturile voastre nu va merge. Oamenii vor explora cele mai îndepărtate zone ale Universului. Nu numai că se vor scufunda în adâncul oceanului și se vor cățăra pe cel mai înalt munte, dar vor vizita Luna, vor explora planetele și vor încerca să descopere cum funcționează cosmosul.

Zeii au tăcut. Apoi, dintr-odată, Dumnezeu a spus:

– Am găsit soluția! Știu singurul loc în care oamenii nu vor căuta niciodată cheia Raiului. Acest loc este în ei înșiși, chiar în inima ființei lor. Vor călători milioane de kilometri în spațiu, dar nu vor face niciodată doi pași până în adâncul lor pentru a găsi cheia Raiului.

Toți zeii au aplaudat planul ingenios al lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu se delectează uitându-se la noi cum căutăm de atunci drumul spre casă.

Cunoaște-te pe tine însuși și vei cunoaște universul zeilor. Iată taina Marilor Inițiați. Cele trei doctrine – a lui Orfeu, a lui Zamolxis și a lui Iisus Hristos – aparțin religiilor de mistere, adică acelor religii care așază în centrul lor mitul reactualizat al vieții și reînvierii omului-zeu. În toate aceste religii scopul final este obținerea nemuririi.

Autocunoașterea este calea transformării noastre; trebuie să o parcurgem pentru a putea înțelege locul și rolul nostru în univers.

Însemnătatea ei este cunoscută din cele mai vechi timpuri, așa cum reiese din îndemnul pe care Orfeu îl dădea discipolului său:

„Retrage-te până în adâncul ființei tale ca să te ridici până la Principiul tuturor lucrurilor, la marea Triadă care strălucește în Eternul imaculat. Mistuie trupul tău prin focul gândirii tale, desprinde-te de materie ca flacăra de lemnul pe care-l mistuie. Atunci spiritul tău se va avânta în eternul pur al Cauzelor veșnice [...]. Ți voi revela secretul lumilor, sufletul naturii, esența lui Dumnezeu. Ascultă întâi marele arcan. O singură ființă domnește în Cerul adânc și în abisul Pământului, Zeus tunătorul, Zeus eteratul. El este sfatul adânc, ura puternică și iubirea încântătoare. Zeus este și Soțul divin și Soția, Bărbat și Femeie, Tată și Mamă. Din căsătoria lor sacră, din nunta lor veșnică ies neîncetat Focul și Apa, Pământul și Eterul, Noaptea și Ziua.

Iar acum privește firmamentul Cerului. Uită-te la acest cerc strălucitor de constelații peste care este aruncată eșarfa lină a Căii Lactee, pulbere de sori și de lumi. Privește lucitorul Orion, scântierile Gemenilor și splendoarea Lirei. Este trupul Soției divine care se rotește într-un vârtej armonios în cântecele Soțului. *Privește cu ochii spiritului* și vei vedea capul său răsturnat, brațele întinse și tu vei ridica vâlul presărat cu stele.

Zeus este în același timp și Soțul și Soția divină. Iată primul mister.

Și acum, copil din Delfi, pregătește-te pentru a doua inițiere. Înflorează-te, plângi, bucură-te, adoră!, căci spiritul tău se va cufunda în zona arzătoare, unde marele Demiurg face amestecul sufletului și al lumii în cupa vieții. Bând din această cupă îmbătătoare, toate ființele uită lăcașul divin și coboară în prăpastia dureroasă a generațiilor.”

„– Este aspru drumul care de aici, de jos, duce la Zei”, spuse Orfeu, care părea că răspunde unor glasuri lăuntrice mai degrabă decât discipolul său.

„– În Tesalia, în încântătoarea vale a Tempei, se înalță un templu mistic, închis profanilor. Acolo e locul unde Dionysos se arată adepților și vizionarilor. Peste un an te poftesc la sărbătoarea lui și, cufundându-te într-un somn magic, îți voi deschide ochii asupra lumii divine. Până atunci viața ta trebuie să fie castă și sufletul curat. Căci trebuie să știi că lumina Zeilor îi înspăimântă pe cei slabi și îi ucide pe profanatori”.

(Schuré, 1994, apud. Mânzat, 2007)

Sfaturile lui Orfeu se aseamănă foarte mult cu sfaturile date cursanților în cadrul terapiilor transpersonale, la ședințele de extindere a conștiinței și intrare în spațiul inconștientului colectiv.

Înaintând cu pași mici pe drumul științei și al experiențelor transpersonale, am ajuns astăzi într-o etapă nouă a înțelegerii sistemului punctelor de lumină ce formează esența ființei umane, sistem responsabil de longevitatea noastră. Am urmărit în ultimii zece ani atât disocierea, cât și recuperarea lor, înțelegând din ce în ce mai adânc forțele entropice și negentropice care se manifestau în fața mea.

Sunt convins astăzi că procesul reîntineririi este perfect posibil dacă reușim să combinăm armonios practicile din vechime cu tehnicile moderne medicale și psihologice, dacă folosim elixirele externe și preparăm pentru noi înșine elixirul intern al nemuririi.

Scopul acestei lucrări este de a face cunoscute unele modalități prin care omul ar putea să-și păstreze permanent sănătatea fizică și mentală și să poată reîntineri. Ambiția și voința fiecăruia vor face diferența între performanțele obținute.

Pentru a aduce *primăvară* în ființa noastră trebuie să plonjăm în Sinergizorul nostru care este capabil să curețe mintea. Astfel vom putea să ne rafinăm sufletul de *vânturile toamnei* și de *greutatea iernii psihoenergetice*. Odată cu această limpezire a energiei și informației din noi, se întrezărește Lumina cunoscătoare a tinereții eterne.

Autorul

1

CÂTEVA OBSERVAȚII DESPRE NEMURIREA FIZICĂ

Muritorii inhalează aer;
Nemuritorii inhalează eter.

Apollonius din Tyana

Trăim vremurile cele mai incitante și mai fascinante din istoria cunoscută a umanității. Totul se transformă cu o viteză uluitoare în jurul nostru. Cunoașterea străveche, care părea pierdută, revine tot mai mult în actualitate. Avem la dispoziție un volum uriaș de informații noi. În fiecare zi știm mai mult decât ieri. În fiecare zi conștiința noastră se extinde.

Până de curând am fost convinși că omul este predestinat să trăiască o perioadă relativ scurtă, 70-80 de ani. Cei mai longevivi dintre noi ajung la 90-100 de ani. Extrem de puțini ajung să trăiască mai mult și să depășească vârsta de 100. Însă cei mai mulți dintre cei care ajung la aceste vârste sunt copleșiți de diverse boli, slăbiciuni și neputințe.

În prezent, Tuti Iusupova, în vârstă de 134 de ani, care locuiește în regiunea Turkiul din Uzbekistan, este considerată cea mai bătrână femeie în viață de pe planetă. Potrivit actelor, este născută pe 1 iulie 1880. Administrația locală o consideră cea mai bătrână ființă umană din lume, însă experții atrag atenția asupra faptului că ea nu a fost supusă unei expertize gerontologice. Tuti Iusupova nu a năzuit niciodată la o recunoaștere de nivel mondial. Mulți ani

la rând ea a lucrat la construcția canalelor de irigație; acum este înconjurată de atenția și dragostea numeroșilor săi nepoți. Potrivit datelor fondului republican „Nuronii”, în Uzbekistan locuiesc peste 2000 de persoane care au o vârstă ce depășește 100 de ani. Tuti o depășește ca vârstă pe Elisabeth Israel, care a trăit 128 de ani (1875-2003, Republica Dominicană), și pe franțuzoaica Jeanne Calment, a cărei viață s-a încheiat la 121 de ani (1857-1997).

În privința bărbaților, indianul Mahashta Murasi (născut în 1835, în Bangalore) de 180 de ani este în prezent cel mai longeviv om de pe glob. El i-a depășit ca vârstă pe Maftai Pop (1804-1952), de 148 de ani, din România (Popa, 2013), și pe Shirali Baba Muslimov (1805-1973), de 168 de ani, din Azerbaijan (Leaf, 1973), dar nu și pe chinezul Li Ching-Yuen (1677-1933), care a trăit 256 de ani (?).

În data de 6 mai 1933, ziarul New York Times anunța moartea lui Li Ching-Yuen, un vindecător chinez născut în anul 1677, în localitatea Qi Jiang Xian din provincia Szechuan, China. În 1930, profesorul Wu Chung-Chieh de la Universitatea din Chengdu a descoperit înregistrările imperiale ale guvernului chinez din 1827, unde Li Ching-Yuen era felicitat de ziua lui atunci când a împlinit 150 de ani, și alte documente mai târzii în care acesta era felicitat cu ocazia împlinirii a 200 de ani în 1877. În 1928, corespondentul ziarului New York Times a relatat că mulți dintre bătrânii din vecinătatea lui Li au afirmat că bunicii lor l-au cunoscut atunci când au fost copii, și că la acea vreme el era un om cultivat (Ettington, Martin K, 2008). La vârsta de 10 ani, colecta plante în munți și a început să învețe metode de longevitate și supraviețuire, având o dietă alcătuită din ierburi și vin de orez. El a trăit în acest fel primii 100 de ani din viață. În 1749, când avea 71 de ani, s-a mutat la Kai Xian pentru a se alătura armatei chineze ca profesor de arte marțiale și consilier tactic.

Unul dintre discipolii săi, maestrul Da Liu, specialist în Taiji Quan, povestea despre Maestrul Li următoarele: la 130 de ani, Maestrul Li a întâlnit în munți un bătrân pustnic, de peste 500 de ani, care preda Baguazhang (artă marțială numită *palma celor opt trigrame*) și un set de Qigong cu instrucțiuni de respirație, exerciții de mișcare coordonate cu sunete specifice și recomandări dietetice. Da raportează că Liu, maestrul său, a spus că longevitatea lui „se datorează faptului că am practicat exerciții în fiecare zi – în mod regulat, corect și cu sinceritate – 120 de ani” (Liu, Da, 1983).

Studiind calitatea plantelor, el a promovat utilizarea ciupercii miraculoase *Reishi*, a fructelor de pădure *Goji*, a *Ginseng*-ului sălbatic, a usturoiului, *Shou Wu* și *Gotu Kola*, împreună cu alte plante medicinale din China (Castleman, Michael; Saul Hendler, Sheldon, 1991). Li a avut, de asemenea, peste 200 de descendenți în timpul vieții lui și a supraviețuit celor 23 de neveste (Harris, Timothy, 2009; Miami Herald, 1929).

Maestrul taoist Liu Pai Lin, care a trăit în São Paulo, Brazilia, din 1975 până în 2000, a avut în clasă o altă fotografie a Maestrului Li Ching Yuen, necunoscută în Occident. În această fotografie fața lui este clar vizibilă, așa cum sunt și unghiile sale lungi și ondulate (Lin, Liu Pai; Hayashi, Yoshitsugu; Shioda, Kenichi, 1995).

Maestrul Liu l-a cunoscut personal în China și îl considera drept unul dintre maeștrii săi. El obișnuia să povestească că Maestrul Li îi spunea că **practica taoistă fundamentală este de a învăța să păstrezi „Vidul” (Wuji)**. *Wuji* este non-polaritatea care totuși este polaritatea supremă.

„În momentul morții sale arăta ca un bărbat de 50 de ani”, așa cum dovedește și o fotografie făcută în anul 1927. „Vindecătorul acesta s-a alăturat armatei chineze la vârsta de 71 de ani ca instructor de arte marțiale și consultant tactic”, spune Susan Shumsky în cartea intitulată „Ascensiunea – comuniunea cu maeștrii nemuritori și cu ființele de lumină” (Ed. For You).